YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO
14 päivänä joulukuuta 1995 *

Asiassa C-267/94,

Ranskan tasavalta, asiamiehinään ulkoasiainministeriön oikeudellisen osaston apulaisjohtaja Catherine de Salins ja saman ministeriön ulkoasiainsihteeri Jean-Louis Falconi, prosessiosoite Luxemburgissa Ranskan suurlähetystö, 9 boulevard du Prince-Henri,

kantajana,

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään oikeudellisen yksikön virkamies Francisco de Sousa Fialho ja oikeudellisessa yksikössä toimiva kansallinen virkamies Jean-Francis Pasquier, prosessiosoite Luxemburgissa c/o oikeudellisen yksikön virkamies Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg,

vastaajana,

jossa kantaja vaatii kumoamaan tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 muuttamisesta 6 päivänä heinäkuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1641/94 (EYVL L 172, s. 12),

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN,

toimien kokoonpanossa: presidentti G. C. Rodríguez Iglesias, jaostojen puheenjohtajat C. N. Kakouris ja G. Hirsch sekä tuomarit G. F. Mancini, F. A. Schockweiler, P. J. G. Kapteyn (esittelevä tuomari), C. Gulmann, J. L. Murray, P. Jann, H. Ragnemalm ja L. Sevón,

julkisasiamies: D. Ruiz-Jarabo Colomer,
kirjaaja: apulaiskirjaaja H. von Holstein,

ottaen huomioon suullista käsittelyä varten laaditun kertomuksen,

kuultuaan asianosaisten 12.9.1995 pidetyssä suullisessa käsittelyssä esittämät lausumat, jolloin Ranskan tasavallan asiamiehenä oli ulkoasiainministeriön oikeudellisen osaston ulkoasiainsihteeri Gautier Mignot ja komission asiamiehinä olivat Francisco de Sousa Fialho ja Jean-Francis Pasquier,

kuultuaan julkisasiamiehen 17.10.1995 pidetyssä suullisessa käsittelyssä esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Ranskan tasavalta on yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamoon 26.9.1994 toimittamallaan kanteella vaatinut EY:n perustamissopimuksen 173 artiklan nojalla kumoamaan tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 muuttamisesta 6 päivänä heinäkuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1641/94 (EYVL L 172, s. 12, jäljempänä kanteen kohteena oleva asetus).

2 Edellä mainitun 23.7.1987 annetun asetuksen N:o 2658/87 (EYVL L 256, s. 1) liitteeseen I sisältyy 23 ryhmä: "Elintarviketeollisuuden jätetuotteet ja jätteet; valmistettu rehu", johon kuuluvat muun muassa seuraavat nimikkeistökoodit:

"2303	Tärkkelyksenvalmistuksen jätetuotteet ja niiden kaltaiset jäteaineet, sokerijuurikasjätemassa, sokeriruokojäte ja muut sokerinvalmistuksen jätteet, rankki ja muut panimo- ja polttimojätteet, myös pelleteiksi valmistetut:
2303 10	— Tärkkelyksenvalmistuksen jätetuotteet ja niiden kaltaiset jäteaineet:
	— — Maissitärkkelyksen valmistuksesta peräisin olevat jätetuotteet (ei kuitenkaan tiivistetty maissinvaluvesi), kuiva-aineen valkuaisainepitoisuus:
2303 10 11	— — — suurempi kuin 40 painoprosenttia
2303 10 19	— — — enintään 40 painoprosenttia
2303 10 90	— — muut
— —	
2309	Valmisteet, joita käytetään eläinten ruokintaan."

3 Asetuksen N:o 2658/87 9 artiklan 1 kohdan a, b, d ja e alakohdan mukaisesti komissio voi 10 artiklassa määriteltyä menettelyä noudattaen määrätä seuraavia asioita koskevista toimenpiteistä:

"a) yhdistetyn nimikkeistön ja Taricin soveltaminen sen liittyessä erityisesti:

— tavaroiden luokitteluun 8 artiklassa tarkoitettuihin nimikkeistöihin,

— selityksiin;

b) yhdistetyn nimikkeistön muuttaminen tilastoinnin tai kauppapolitiikan tarpeiden kehitystä vastaavasti;

— —

d) yhdistetyn nimikkeistön muuttaminen sekä tullien mukauttaminen neuvoston tai komission päätösten mukaisesti;

e) yhdistetyn nimikkeistön muuttaminen, jonka tarkoituksena on mukauttaa nimikkeistö tekniikan tai kaupan kehitykseen taikka oikaista ja selventää tekstejä;

— —"

4 Edellä mainitun asetuksen N:o 2658/87 9 artiklan perusteella annetun asetuksen N:o 2658/87 muuttamisesta 29 päivänä marraskuuta 1991 annetun komission

asetuksen (ETY) N:o 3492/91 (EYVL L 328, s. 80) 1 artiklassa lisättiin yhdistetyn nimikkeistön 23 ryhmään lisähuomautus 1:

"1. Alanimikkeisiin 2303 10 11 ja 2303 10 19 kuuluvat ainoastaan maissitärkkelyksen valmistuksesta peräisin olevat jätetuotteet, mutta kyseisiin nimikkeisiin eivät kuulu näiden jätetuotteiden ja muista kasveista peräisin olevien tuotteiden keskinäiset sekoitukset eivätkä myöskään edellä mainittujen jätetuotteiden ja maissista muutoin kuin märkämenetelmän avulla valmistettavan tärkkelyksen valmistusprosessista peräisin olevien tuotteiden keskinäiset sekoitukset. Edellä mainitut tuotteet voivat kuitenkin sisältää märkämenetelmällä saaduista maissinalkioista erotettavan maissinalkioöljyn valmistuksesta peräisin olevia jätetuotteita.

Niiden tärkkelyspitoisuus ei saa olla suurempi kuin 28 prosenttia kuiva-aineen painosta komission direktiivin 72/199/ETY liitteessä I olevassa I osastossa määrätyn menetelmän mukaisesti määritettynä ja niiden rasvapitoisuus ei saa olla suurempi kuin 4,5 prosenttia kuiva-aineen painosta komission direktiivin 84/4/ETY liitteessä I määrätyn menetelmän A mukaisesti määritettynä."

5 Komissio antoi samoin asetuksen N:o 2658/87 9 artiklan perusteella kanteen kohteena olevan asetuksen, jonka ensimmäisessä ja viidennessä perustelukappaleessa todetaan, että yhdistetyn nimikkeistön yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi olisi annettava tärkkelyksen valmistuksen jätetuotteiden luokittelua koskevia säännöksiä ja täsmennettävä alanimikkeen 2303 10 19 soveltamisalaa korvaamalla 23 ryhmän lisähuomautus 1 uudella lisähuomautuksella.

6 Kanteen kohteena olevan asetuksen 1 artiklan uudessa lisähuomautuksessa 1 säädetään:

"1. Alanimikkeeseen 2303 10 19 kuuluvat ainoastaan maissitärkkelyksen valmistuksesta peräisin olevat jätetuotteet, mutta kyseisiin nimikkeisiin eivät kuulu

näiden jätetuotteiden ja muista kasveista peräisin olevien tuotteiden keskinäiset sekoitukset eivätkä myöskään edellä mainittujen jätetuotteiden ja maissista muutoin kuin märkämenetelmän avulla valmistettavan tärkkelyksen valmistusprosessista peräisin olevien tuotteiden keskinäiset sekoitukset.

Edellä mainitut jätetuotteet voivat kuitenkin sisältää märkämenetelmällä saaduista maissinalkioista erotettavan maissinalkioöljyn valmistuksesta peräisin olevia jätetuotteita, märkämenetelmässä käytettyjä maissin seulomisjätteitä enintään 15 painoprosenttia sekä märkämenetelmän maissinvaleluvedestä syntyviä jätetuotteita, mukaan lukien alkoholin tai muiden tärkkelyksestä johdettujen tuotteiden valmistuksessa käytettävät, maissinvaleluvedestä syntyvät jätetuotteet.

Niiden kuiva-aineen tärkkelyspitoisuus ei saa olla suurempi kuin 28 painoprosenttia komission direktiivin 72/199/ETY liitteessä I olevassa I osastossa määrätyn menetelmän mukaisesti määritettynä ja niiden kuiva-aineen rasvapitoisuus ei saa olla suurempi kuin 4,5 painoprosenttia komission direktiivin 84/4/ETY liitteessä I määrätyn menetelmän A mukaisesti määritettynä."

7 Kanteen kohteena olevan asetuksen viimeisessä perustelukappaleessa todetaan, ettei tullikoodeksikomitea ole antanut lausuntoa puheenjohtajansa asettamassa määräajassa.

8 Oikeudenkäyntiasiakirjoista käy ilmi, että komissio on antanut sekä asetuksen N:o 3492/91 että kanteen kohteena olevan asetuksen niiden neuvottelujen yhteydessä, joita se kävi yhteisön nimissä vuodesta 1991 lähtien Amerikan Yhdysvaltojen kanssa, jotka koskivat tästä valtiosta peräisin olevien maissigluteenivalmisteiden (corn gluten feed) tuontia yhteisöön.

9 On selvää, että maissigluteenivalmisteet ovat luonnollisia sivutuotteita, jotka syntyvät maissista erotettavan tärkkelyksen valmistuksessa märkämenetelmällä, ja ne on luokiteltu yhdistetyn nimikkeistön alanimikkeeseen 2303 10. Oikeudenkäynti-

asiakirjoista käy myös ilmi, että näitä tuotteita on voitu tuoda yhteisön alueelle vuodesta 1967 lähtien ilman tulleja ja maksuja.

10 Asetuksessa N:o 3492/91 täsmennettiin, että maissitärkkelyksen valmistuksen jätetuotteet voivat sisältää märkämenetelmällä saaduista maissinalkioista erotettavan maissinalkioöljyn valmistuksesta peräisin olevia jätetuotteita, ja asetuksessa mainittiin niiden enimmäistärkkelyspitoisuus ja enimmäisrasvapitoisuus.

11 Kuten kanteen kohteena olevan asetuksen sanamuodosta käy ilmi, asetuksessa pyritään käyttämään hyödyksi alanimikettä 2303 10 19, koska maissitärkkelyksen valmistuksen jätetuotteet sisältävät toisaalta märkämenetelmässä käytettyjä maissin seulomisjätteitä enintään 15 painoprosenttia sekä toisaalta märkämenetelmän maissinvaleluvedestä syntyviä jätetuotteita, mukaan lukien alkoholin tai muiden tärkkelyksestä johdettujen tuotteiden valmistuksessa käytettävät maissinvaleluvedestä syntyvät jätetuotteet.

12 Tässä asetuksessa selvennettiin siten, että maissigluteenivalmisteet, jotka sisältävät seulomisjätteitä, jotka eivät ylitä tiettyä määrää, ja jätetuotteita, jotka syntyvät tällaisessa valmistuksessa käytettävästä valeluvedestä, kuuluvat yhdistetyn nimikkeistön alanimikkeeseen 2303 10 19.

13 Ranskan hallitus on kuitenkin katsonut, että nämä tuotteet eivät kuulu koostumuksensa vuoksi alanimikkeeseen 2303 10 19 vaan sen sijaan nimikkeeseen 2309, joten niistä on perittävä tulli tuotaessa niitä yhteisön alueelle.

14 Riidanalaista asetusta vastaan nostamansa kanteen tueksi Ranskan tasavalta esittää neljä kanneperustetta eli komission puuttuva toimivalta kanteen kohteena olevan asetuksen antamiseen, harmonoidusta tavarankuvauksen ja koodauksen järjestelmästä 14 päivänä kesäkuuta 1983 Brysselissä tehdyn yhteisön nimissä 7 päivänä

huhtikuuta 1987 tehdyllä neuvoston päätöksellä 87/369/ETY hyväksytyn yleissopimuksen (EYVL L 198, s. 1, jäljempänä yleissopimus) rikkominen, perustelujen puute ja harkintavallan väärinkäyttö.

15 Ensin on tutkittava komission puuttuvaan toimivaltaan liittyvää kanneperustetta.

16 Tässä suhteessa Ranskan hallitus katsoo, että asetuksen N:o 2658/87 9 artiklan mukaisesti komissio voi antaa selvityksiä yhdistetystä nimikkeistöstä ja asetuksen 9 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti selventäviä huomautuksia. Sitä vastoin komissiolla ei ole toimivaltaa muuttaa sellaisen tullinimikkeen soveltamisalaa, joka on tuloksena sopimuksessa perustetusta harmonoidusta järjestelmästä. Esillä olevassa asiassa komissio on muuttanut tullinimikettä 2303 kanteen kohteena olevalla asetuksellaan, ja se on siten tehnyt epäsuorasti uusia tariffimyönnytyksiä kolmansille maille, vaikka ainoastaan neuvosto on tältä osin toimivaltainen.

17 Komissio vastaa, että täydentäessään kanteen kohteena olevalla asetuksella yhdistetyn nimikkeistön 23 ryhmän lisähuomautusta 1 se on ainoastaan pyrkinyt selventämään kysymyksessä olevaa tullinimikettä, ja että tämä toimivalta on annettu sille asetuksen N:o 2658/87 9 artiklan 1 kohdan b, d ja e alakohdassa. Komissio katsoo siten, ettei se ole tehnyt uusia tariffimyönnytyksiä kolmansille maille.

18 Ensiksi on muistutettava, että kanteen kohteena olevan asetuksen perustelukappaleiden mukaan asetuksella pyritään antamaan säännöksiä maissitärkkelyksen valmistuksen jätetuotteiden luokittelusta ja täsmentämään alanimikkeen 2303 10 19 soveltamisalaa.

19 Sen jälkeen on huomattava, että neuvosto on antanut tässä asiassa komissiolle, joka toimii yhteistyössä jäsenvaltioiden tulliasiantuntijoiden kanssa, laajan

harkintavallan tarkentaa tullinimikkeiden sisältöä tietyn tavaran luokittelemiseksi (ks. asia C-265/89, Vismans Nederland, tuomio 18.9.1990, Kok. 1990, s. I-3411, 13 kohta ja asia C-401/93, GoldStar Europe, tuomio 13.12.1994, Kok. 1994, s. I-5587, 19 kohta).

20 Kuitenkaan komission toimivalta määrätä asetuksen N:o 2658/87 9 artiklan 1 kohdan a, b, d ja e alakohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä ei oikeuta sitä muuttamaan sellaisten tullinimikkeiden sisältöä, jotka on otettu käyttöön yleissopimuksella perustetun harmonoidun järjestelmän perusteella; yhteisö on sitoutunut yleissopimuksen 3 artiklassa olemaan muuttamatta yleissopimuksen soveltamisalaa.

21 Siten on tutkittava, onko komissio, kanteen kohteena olevan asetuksen perustelukappaleista huolimatta, itse asiassa muuttanut yhdistetyn nimikkeistön nimikettä 2303 ylittäen siten asetuksen N:o 2658/87 9 artiklassa sille asetetut toimivallan rajat.

22 Ranskan hallitus katsoo tässä, että sekä maissin seulomisjätettä että jätetuotteita, jotka aiheutuvat valeluvesistä, joita käytetään etanolin ja muiden tärkkelyksestä johdettujen tuotteiden valmistuksessa, ei voida pitää nimikkeeseen 2303 kuuluvina "tärkkelyksenvalmistuksen jätetuotteina".

23 Ranskan hallitus katsoo, että yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaisesti (asia C-268/87, Cargill, tuomio 22.9.1988, Kok. 1988, s. 5151) käsite "jätetuotteet" tarkoittaa ainoastaan niitä tuotteita, jotka aiheutuvat suoraan erottamismenetelmästä, lukuun ottamatta tuotteita, kuten esimerkiksi maissitärkkelyksen seulomisjäte, jotka sisältyvät jo perustuotteeseen eivätkä muutu tämän valmistusvaiheen aikana. Tämä käsite ei myöskään tarkoita tuotteita, jotka syntyvät myöhemmässä erottamisesta erillisessä valmistusvaiheessa, kuten etanolin tai muiden tuotteiden valmistuksessa käytettävistä valeluvesistä syntyvät jätetuotteet.

24 Komissio katsoo sitä vastoin, että käsite "maissitärkkelyksen valmistus" nimikkeessä 2303 on laajempi käsite kuin pelkkä tärkkelyksen erottaminen siten, että käsite kattaa kaikki tärkkelyksen ja siitä johdettujen tuotteiden valmistusmenetelmät, joissa maissia käytetään raaka-aineena. Siten käsite tärkkelyksenvalmistuksen jätetuote sisältää kaikki tuotteet, jotka ovat syntyneet tärkkelyksen eri valmistusvaiheissa eikä ainoastaan suoraan erottamistoimenpiteistä peräisin olevia tuotteita. Siten Ranskan hallituksen vetoama jätetuotteen käsitettä koskeva oikeuskäytäntö soveltuu vain erottamistoimintaan.

25 Komissio korostaa, että maissitärkkelyksen seulomisjätettä, joka on peräisin tärkkelyksen tiettyyn valmistusvaiheeseen osana kuuluvista seulomistoimista, on pidettävä tärkkelyksenvalmistuksen jätetuotteena. Sama koskee jätetuotteita, jotka syntyvät valeluvesistä, joita on käytetty etanolin ja muiden tärkkelyksestä johdettujen tuotteiden valmistuksessa, koska nämä tärkkelyksen ja alkoholin tuotantoyksiköt ovat yhteydessä toisiinsa ja valeluvesi on todellisuudessa peräisin tärkkelyksen valmistusmenetelmästä.

26 Ensin on muistutettava, että tulkitessaan kasviöljyjen erottamista jätetuotteista koskevaa nimikettä 2304 yhteisöjen tuomioistuin on katsonut, että jätetuotteen käsitettä ei saa sekoittaa jätteen käsitteeseen. Siten mainittu nimike ei kata kaikkia tuotteita, jotka ovat jäljellä kasviöljyn erottamisen jälkeen. Päinvastoin kysymyksessä on oltava sellaisten tuotteiden, jotka syntyvät suoraan öljyn erottamistoimenpiteestä, eikä sellaisten tuotteiden, jotka olivat jo olemassa perustuotteessa eivätkä muutu öljyn erottamisen aikana (ks. em. asiassa Cargill annetun tuomion 11 kohta).

27 Sitten on todettava, kuten julkisasiamies ratkaisuehdotuksensa 64 kohdassa, että alanimikkeessä 2303 10 tarkoitetut "maissitärkkelyksen valmistuksen jätetuotteet" ovat nimenomaan jätetuotteita, jotka aiheutuvat maissista erotettavan tärkkelyksen valmistuksessa.

28 Siten nämä tuotteet ovat jo olemassa raakamaississa, eivätkä ne muutu erotettavan tärkkelyksen valmistuksessa eikä niitä voida pitää tärkkelyksenvalmistuksen jätetuotteina.

29 Näin on nimenomaisesti maissin seulomisjätteen osalta.

30 Kuten käy ilmi asianosaisten kirjelmistä ja julkisasiamiehen ratkaisuehdotuksesta (ks. 46—52 kohta), ensimmäinen vaihe tärkkelyksen valmistamisessa märkämenetelmällä koostuu itse asiassa raakamaissin kuivapuhdistamisesta sen tehtaalle saapumisen jälkeen seulomalla pois rikkoutuneet jyvät, epäpuhtaudet ja roskat. Nämä seulomisjätteet sisältyvät jo raakamaissiin, eivätkä ne muutu valmistettaessa maissista erotettavaa tärkkelystä, eivätkä ne ole siten maissitärkkelyksen valmistuksen jätetuotteita.

31 Sitä paitsi, kuten Ranskan hallitus on aivan oikein todennut, seulomisjätettä ei voida pitää pelkkänä epäpuhtautena, joka sisältyy sekä erotettavan tärkkelyksen valmistuksen jätetuotteisiin että maissigluteenivalmisteisiin.

32 Asiassa C-194/91, Krohn, 16.12.1992 antamassaan tuomiossa (Kok. 1992, s. I-6661), joka koski kysymystä siitä, kuuluivatko erotettavan maissiöljyn valmistuksesta johdetut tuotteet yhteisen tullitariffin alanimikkeeseen 2304 B, vaikka ne sisälsivätkin, paitsi varsinaisia maissinalkioista erotettavan maissinalkioöljyn valmistuksen jätetuotteita, myös muita ainesosia, jotka olivat erityisesti peräisin maissikasvista kokonaisuudessaan, muista viljoista tai soijasta, yhteisöjen tuomioistuin

katsoi, että nämä johdetut tuotteet kuuluvat tähän alanimikkeeseen siltä osin kuin niissä on muita kuin maissinjyvistä peräisin olevia aineita vain hyvin vähäisessä määrin ja jos osoitetaan, että niiden syntyminen tavanomaisissa tuotanto-, jalostus-, kuljetus-, uudelleenlastaus- ja varastointiolosuhteissa on mahdotonta estää teknisesti ilman kohtuuttomia kustannuksia verrattuna kyseisten johdettujen tuotteiden markkinahintaan.

33 Mutta esillä olevassa asiassa maissin seulomisjätemäärä voi olla jopa 15 painoprosenttia, mikä ei selvästikään ole erittäin pieni määrä.

34 Alkoholin ja muiden tärkkelyksestä johdettujen tuotteiden valmistuksessa käytetyistä valeluvesistä syntyvien jätetuotteiden osalta on todettava, kuten julkisasiamies on jo katsonut ratkaisuehdotuksensa 50 ja 51 kohdassa, että valmistusprosessissa saatu tärkkelys voidaan jalostaa uudelleen alkoholin ja muiden orgaanisten tuotteiden valmistamiseksi hydrolyysimenetelmällä, josta saadaan glukoosia, jonka avulla valmistetaan etanolia ja muita tuotteita. Tässä etanolin tai muiden glukoosista peräisin olevien tuotteiden valmistusmenetelmässä käytetään valeluvettä.

35 Näin ollen koska alkoholin ja muiden tuotteiden valmistus on tärkkelyksenvalmistuksesta erillinen ja myöhempi vaihe, tämän erillisen ja myöhemmän valmistusvaiheen aikana syntyneitä valeluvesiä ei voida pitää maissitärkkelyksen valmistuksen jätetuotteina, vaikka tässä menettelyssä käytettävä valeluvesi syntyy tärkkelyksenvalmistuksesta.

36 Lisäksi se seikka, johon komissio on vedonnut, nimittäin että etanolin valmistuksesta on teknisen ja taloudellisen kehityksen vuoksi tullut useissa tuotantoyksi-

köissä tärkkelyksenvalmistukselle liitännäinen valmistusmenetelmä, ei vaikuta siihen, että kysymyksessä on kaksi erillistä vaihetta, joista kummastakin aiheutuu omat jätetuotteet.

37 Tämä tulkinta vahvistuu sitä paitsi nimikkeistökomitean lausunnolla, jonka julkisasiamies on maininnut ratkaisuehdotuksensa 54 ja 55 kohdassa ja jonka mukaan tuotetta, josta noin kolmasosa on tärkkelyksenvalmistuksen jätetuotteita, ja josta toinen kolmasosa on peräisin märkämenetelmällä maissinalkioista erotettavan maissinalkioöljyn valmistamisesta syntyneistä jätetuotteista sekä viimeinen kolmasosa etanolin valeluvesiin liukenevista aineista, ei voida luokitella nimikkeeseen 2303. Koska tällaiset liukenevat aineet ovat peräisin aivan eri valmistusmenetelmästä eli valmistettaessa alkoholia viljasta, komitea on katsonut, että nämä tuotteet, joilla on erityinen rasva- ja valkuaisainepitoisuus tiettyjen eläinlajien ruokkimiseksi, on sopivampaa luokitella nimikkeeseen 2309.

38 Komission sen väitteen osalta, että "corn gluten feed", jolla on ollut vuodesta 1967 lähtien vapautus tuontitulleista, on olennaisten ainesosiensa osalta sama, mukaan luettuna lisäyksen osalta seulomisjätteet ja valeluvedet, ja että pikemminkin arviointimenetelmiä on parannettu, mikä mahdollistaa paremmin tuotteen koostumuksen määrittämisen ja tekee välttämättömäksi selventää sitä tullinimikettä, johon tuote on luokiteltu, riittää, että huomataan, kuten Ranskan hallitus on aivan oikein korostanut, että "corn gluten feed" oli vapautettu tulleista maissitärkkelyksen valmistuksen jätetuotteena ja kuului nimikkeeseen 2303 ja että "corn gluten feedin" koostumuksen parempi määrittely ei kuitenkaan voi muuttaa tämän nimikkeen soveltamisalaa.

39 Lopuksi komission sen väitteen osalta, että käsitteen "tärkkelyksenvalmistuksen jätetuotteet" tarkoittaessa ainoastaan suoraan erottamisesta syntyviä tuotteita,

asetuksessa N:o 3492/91 ja sen korvanneessa kanteen kohteena olevassa asetuksessa tähän käsitteeseen sisällytetään virheellisesti märkämenetelmällä saaduista maissinalkioista erotettavan maissinalkioöljyn valmistuksessa syntyneet jätetuotteet, on todettava, että Ranskan hallitus ei ole kohdistanut kannettaan lisähuomautuksen tähän osaan. Siten väitettä ei ole tutkittava.

40 Edellä olevista päätelmistä seuraa, että sisällyttäessään nimikkeeseen 2303 maissitärkkelyksen valmistuksen jätetuotteisiin märkämenetelmässä käytettyjä maissin seulomisjätteitä enintään 15 painoprosenttia sekä alkoholin tai muiden tärkkelyksestä johdettujen tuotteiden valmistuksessa käytettäviä maissinvaleluvedestä syntyviä jätetuotteita, komissio on muuttanut tätä nimikettä ja ylittänyt siten toimivaltansa.

41 Tämän vuoksi kanteen kohteena oleva komission asetus on kumottava siltä osin kuin siinä säädetään, että maissitärkkelyksen valmistuksen jätetuotteet voivat sisältää märkämenetelmässä käytettyjä maissin seulomisjätteitä enintään 15 painoprosenttia sekä alkoholin tai muiden tärkkelyksestä johdettujen tuotteiden valmistuksessa käytettäviä maissinvaleluvedestä syntyviä jätetuotteita, ilman että olisi tarpeen antaa ratkaisu Ranskan tasavallan muista kanneperusteista.

Oikeudenkäyntikulut

42 Työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut. Komissio on hävinnyt asian, joten se on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

1) Tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 muuttamisesta 6 päivänä heinäkuuta 1994 annettu komission asetus (EY) N:o 1641/94 kumotaan siltä osin kuin siinä säädetään, että maissitärkkelyksen valmistuksen jätetuotteet voivat sisältää märkämenetelmässä käytettyjä maissin seulomisjätteitä enintään 15 painoprosenttia sekä alkoholin tai muiden tärkkelyksestä johdettujen tuotteiden valmistuksessa käytettäviä maissinvaleluvedestä syntyviä jätetuotteita.

2) Komissio velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Rodríguez Iglesias Kakouris Hirsch

Mancini Schockweiler Kapteyn Gulmann

Murray Jann Ragnemalm Sevón

Julistettiin Luxemburgissa 14 päivänä joulukuuta 1995.

R. Grass G. C. Rodríguez Iglesias

kirjaaja presidenttti